

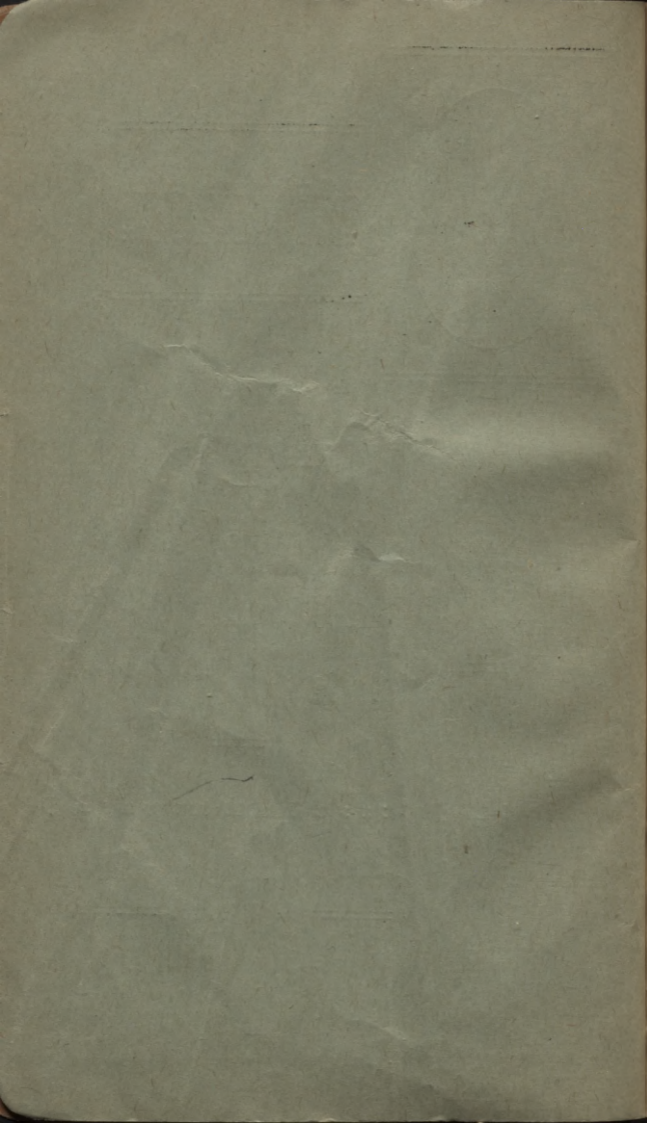
Brihwsēmneeka rakstu
:: komifijas isdewumâ ::

Behrotajas

★ ★ ★
★ **Atmiņas par** ★ ★ ★
★ **Brihwsēmneetu.**

==
:: :: :: :: Zena 10 kap. :: :: :: ::

== Rigâ, 1911. ==

B
810.09

Latvian National Library
Rīga

Vehtofajas
14 a⁺

Atmiņas par
.. Brihwsemneeku.

2389

12.3.38

Rīgā, 1911.

Latv. PSR Valsts Biblioteka
Inv. 58-187

a
60.

“RIGAS AWISES” DRUKATAVA.

Muhfu mihlotai fwaineenei

Treulandu Ofilijai

par neaismirstamà brahla pašchaisleedfigo
kopfchanu gruhtâ flimibas laikâ

pateizibâ dahwinatas

no

fazeretajas.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or author's name, appearing as a mirror image.

Tratado de Gramática

por don Juan de Serrano, maestro de escuela de la Real Academia de San Fernando, y de la de San Carlos de Madrid.

En Madrid, en la imprenta de la Real Academia de San Fernando, a los 15 de Mayo de 1787.

15

En la imprenta de la Real Academia de San Fernando.

Utminās tavejotees pee Brihwsenneeka, at-
mosčas ņehras un ilgas pehz dahrgā neaismir-
stamā aishgheja. Nepeeluhdsjamā nahwe sarau-
stijufi muhsu radneeziņlās ņaites, bet gaisčas,
ņwehtās juhtas pret labbari un padoma deweju
dņihwes gruhstos brihņchos paliks wenumehr.

Kad tehwa mahjā eeraudsiju deenas gaismu,
tad Brihwsenneeks ņweņchumā jau ņlaitija 24.
gabū un tamdehl mani perņonigee eespaidi ņahlās
tad, tad Brihwsenneeks jau bija wihra gados.
Bar wina behrnibur un jaunekka gadeem tikai
ņinu pastahstit no nelaiķu wezatu nostahsteem.
— Brihwsenneeks dņimis 20. oktobri 1846. gadā
R o l a i ņ o s pee Aisputes, Kursemē.
Tehws*) bija L a t w e e t i s, Brihwsenneeka
mahte turpretim W a h z e e t e, dņimufi Julie
Haaf. Mahte laikam ari maso Friziti buhs
audņinajufi Wahzu garā, to ņpreeiķu no tam,

*) ņelabs Treulands dņimis 1820. gadā tā wagara
weenigais dehlis Blendeenē, Raņbangas pagastā. Rehb-
neeka amatu ismahzijeēs Leepajā, wiarsch eeguwa zunņtes
meistara teesibas. Wehlaņ tehwu Aisputē eezehla par
ņawa amata wezato (eltermani), kuram ņawutahrt bij
teesibas eezelt mahzklus par ņekteem un pehdejos par
meistareem, kas notika loti ņwinigā lahrtā zitu meistaru
lahtbuhtnē. Sawā amata tehws bijis rets pratejs un
ņewiņski akurats, tā ka katru wina pagatawoto leetu pil-
nigi wareja uņluhlot par mahņklas darbu. Reis tehwan
no dehla peenahl ņina, ka preeksch Raņlawas ņumjanzewa
etnografiņtās muņejas lai isgatawojot lauffaimneeziabas
rihku paraugus, tā: arķlu, ezesčas, rulli, grahbekli un
dajchu zitu. To wiņu tehws isņtrahdajis ar naņcha pa-
lihdņibu weenigt rokam loti masā weidā. Echis wina roku
darbs kola materialā wehl ņcho baltu deenu glabajas
minetā muņejā. — Wina ņlaistee ņebli Aisputes isņtahdēs

ka wehlaſâ muhſchâ tehws muhſu gimenes dſihwê ari ſawâ otrâ laulibâ beeschi ſarunajâs Wahzu walodâ, lai gan ſirdi palifa Latweetiſ, karſti miſleja ſawu tautu un dſifi tai juta lihds. —

No Kofaiſchu frogâ Brihwſemneeka wezali pahrgahja uſ dſihwi Kandetu muiſchâ pee Wal-taiſeem, kuru tehws bija rentejiſ, bet ne ilgi tur dſihwoja, jo Brihwſemneeka mahteſ tur pahraſ gruhti eſot klahjees ſadſihwê ar laudim — gahjejeem, tà ka wina ſahdâ iſſamiſuma brihdi pat tehwa preekſchâ nokrituſi uſ zeſeem un wina luhguſi, lai atſtahjot ſcho weetu. Gadijeſ tà, ka tehws Kandeluſ, taſ ir eeguhto inwentaru un apſehtos laukuſ, iſmainijiſ pret namu, kuſſch wehl tagad atrodâs Niſputê kâ preekſchpehdejaiſ Boju eelâ. Utmini, ka tehws ſazija, ja weenu gadu wehl buhtu warejiſ iſturet Kandeloſ, tad buhtu tiziſ par „bagatu wiſru“, jo zena labibai nahloſcho gadu pazehlujêſ otril leela. Ku tehws bija nama ihpaſchneekſ un waretu domat, ka peekopjot amatu eeſahſjees paſtahwigata, ehrtata dſihwe. Te peepeſchi Niſputê un winas apſahrtnê ſahla ploſiteeſ toleraſ ſehrga un wiſa dſihwe zaur to bija apdraudeta. Brihwſemneeka mahte ſchiſ haileſ newarejuſi pazeeſt un

tita gobalgoti un labpraht pirkti. Tehwa darbs ſawulaif bija loti eezeeniſ pee apſahrtejeem muſſchneekſeem, bet kad Niſputeſ apſahrtnê pehdejeem kuwa ſinamſ dehla Brihwſemneeka patriotiſmſ, tad tehwaſ zaur to nahzâſ zeeſt netiltween materielt, bet ari moraliſtâ ſinâ. Tehws dſihwu dalibu nehma pee Niſputeſ Latweeſchu ſabeedriſkâſ dſihweſ, buhdamſ weenſ no ſchejeeneſ pirmâſ Latweeſchu beedribâſ dibinatajeem. Pee deeſgan wahrigaſ weſelibâſ taſ paliziſ amatam uſtizigſ lihds 70. muhſcha gadam. Tanis gadoſ apmehram wina wehl eezehla par pilſektâſ domneeku. Staidrſ, ihſtſ goda prahtſ un leela labſirdiba bija tehwaſ galwenatâſ ihpaſchibaſ. Pateizo-teeſ loti mehrenai un ſahrtigai dſihwei, wiſſch ſaſneedſa ſirnu mezumui un, buhdamſ ſpirgtſ garâ lihds pejdejam dwaſſchâſ wilzeenam, nomira 82. muhſcha gadâ — 1901. gadâ.

luhgufi tehwu, lai ar wixu behgot. Nospreedu-
ſchi braukt uſ Deepaju. Wezmahminas (tehwa
mahtes?) uſraudſibâ wezafi atſtahjuſchi maſo
Friziti un tad dewuſchees zelâ. Tomehr tahti
wixi naw tikufchi, jo pehz tam, kad bija no-
braufuſchi apmehram puſzoku — proti, lihds
Aiftaru krogam, Brihwſemneela mahtei parah-
dijuſchâs ſaſlimſchanas ſihmes un tuhlin wixi
greesuſchees atpakaſ, kur pehdejâ pa weenu deenu
bijuſi mironis. Nâ ſchini gruhtajâ brihdi ſlah-
jees maſajam Frizitim, to gan war eedomatees!
Tehws ſtahtija, ſa iſſamiſumâ un behdâs abi
ar maſo dehlenu ſtrehjuſchi namam apſahrt, no
kura ſchkihruſes mahjas dwehſele — ſewa un
mahte...

Laiſs wiſu dſeedeja, dſihwes wehtras no-
ſtahiâs un firſchu ſahpes aprima. Maſajam
Frizitim pretim, eelai pahri, dſihwoja daiſa
jaunawa — Anna S c h m i t, kura jau daudſ-
reiſ nelaikei dſihwai eſot ſneeguſi palihdſigu roku
un pat maſajam Frizitim bija paſchuwuſi pir-
mâs biſſites. Reiſ kooâ paſtaigajotees ta wehſâ
laira dehl noehmuſe ſawu ſihda laſatinu un
to apſehjuſi Frizitim, no tam tehws ſpreedis, ſa
ta behrnam buhſchot laba pamahte. Un liſtenis
wixus kopâ ſaiſtija...

Tehws otrâs laulibas ſahkumâ namu pah-
dewa un atkal pahrweetojâs uſ dſihwi Kolai-
ſchos. Jaunâs pamahtes un wezmahmulinas
uſraudſibâ maſais Frizitis uſauga par loti
rahtnu, labu behrnu, kurſch ne reiſ no pirme-
jâs netizis ſodits.

Reiſ pamahte to jautajuſi: „Frizit, ſadehl
gan tu weenmehr turi galwixu ſchkihbi?“ —
„Eſ tatſchu ar kreifo azi neredſu,“ wiaſch at-
bildejis. Waj tanî lairâ tamdehl buhſ greesu-
ſchees pee ahrſta, to neſinu. —

Atmahza laiſs, kur wajadſeja ſahſt „mahzitees
grahmatâ“, uſ to behrns bijis loti ſahrs. Wi-

nam daubš palihdšibas nam bijis wajadšigs, jo pa datai wiašč tani eelaufijees patš. Kad ar laščhanu jau lahgâ weizees, tad masais Frijitis — nahkoščais Brihwsemneeks — jau dewees uf lauku pee strahdneekem un teem laščijis preelščâ, kas bijis pee rotas (laikam sawâ apsinâ koti preezigš, ka to war). Wianu neapmeerinaja tas, to mahjâs redseja un dširdeja, wiašč luhdšâs uf skolu.

Wezati samu dehlu nodewa lahdam skolotajam Waldenbergam Rokaišču muisčas skolâ, weetejâ frogu tuwumâ. Wehlat, kad mahžitajs ar baronu Manteiselu pahrluhkoja skolu, skolotajs wareja lepotees, ka masais Frijitis ir wina labafais skolneeks. Skolotajs lizis lafit Wahzu grahmatâ, bet mahžitajs jautajis: „Waj tu, dehls, proti ari latwišti lafit?“ Uš to pušens atbildejis. ka protot gan un laščijis weikli jo weikli un lafito sinajis ari labi atstahštit.

Ta, pehž Brihwsemneeka pašča nostahšteem, bijuši wina laime, ka agri nodots skolâ, jo Rokaišču frogs, kuzâ wezakeem tagad nahžâs dšihwot, ir muhra ehla un pahrat mira, jo uhdens lihščus lijis un gar ņenam tezejis semê. Laikam ņe pušena wahrigâ organišmâ jau buhs eeperinajuščees pirmee ņlimibas dihgli, kuzi winam wehlalâ muhščâ wairš neatkahwa attihštitees pilnâ ņatoknibâ un ņpehlâ. Ari estetišlâ ņinâ frogu dšihwe winam bijuši nepatihlama, jo nahzees noņtatitecs daščâ reebigâ ņlatâ. *) Jauneeņchi arweenu weegli mehds ufkert, to ziti dara un beeschi launumâ ņahl mehginatees pašči, bet jaunais Frijis Treulands nowehršâs no tahdeem ņlateem; winâ jau agri modušes daituma ņajuhta, un eedņimto tikumibu wairš neņpehja ņamaitat eereibuščo riħkoščanâs. —

*) 1855. g. bijuņchi tuwumâ apmetuščees ņaldati un frogâ beeschi ņpehlejuņchi kara muņiku, tad masais Frijis beħdšis uš tuwejo mešču, jo newarejis panest leelo troņni.

Slgi puisens nepalika lauku skolā, jo drihš wiasch luhgtin luhdšās, lai wezaki wiau raidot Aisputes a p r i n k a š k o l ā, ka waretu tift uš preešchu. Minetā aprinku skolā par inspektoru bija tolaiš R e h l e r s, mahzibas waloda — W a h z u mahzibas preešchetos wingrinotees, tifa eerošnats uš eewehrojāmu tšallumu un zentibu.

Mahjas dšihwe tanī laikā riteja uš preešchu: jauni gimenes lozekli radās un atkal aishgahja, palika tīkai wezaka mahja, kuru Brihwsemneeks, behrns buhdams, mihlejis un wifadi puhlejees to eepreezinat, gan tai dahwinadams šadumus, gan ari pirkdams tahdu maifi, lahdu šchi labpraht ehdufi. Reiš brahliš no pilšehtas pahrnahtdams masajai mahjai pahrnešis šerwifis iš alwas, kas laistijušes tā šudrabs, ar šo pehdejai šagatawojis tahdu laimigu preeku, par tahdu šchi nebija wehl šapnojuši un wifu muhšchu to naw aismiršufi. Šche jau behrns, wifšem špehškem luhšodams eepreezinat zitus, rahdija, I a h d s w i h r a m b u h s t i k u m s. Bet zelas jautajums, kur gan preešch wisa ta wiam, tā štolenam, radās lihdselki? No eestaitās kabatas nandinas, kas wiam tufi dota, wiasch šewim to wismajadšigako attrahwis, lai tīkai z i t u s waretu eepreezinat!

Dšihwe prašija šawu datu: radās wezakeem doma, zelt Aisputē jaunu namu, lai šewim nodrošchinatu meerigu šaktinu wezuma deenās. Materialā šinā wiaus šchini ušnehmumā pabalštija mahtes wezaki. Šapirta šokus, algoja štrahdneekus un tā wifus preešchdarbus jau šagatawoja Rokaišchos. Atlika tīkai gatawo buhwes materialu aishgahdat uš 4 werstis attabko pilšehtu, pee šam wifšem bij pilnas rokas darba — ari Brihwsemneekam, kuršch agri dabuja eepašihtees ar realās dšihwes nastam. Wiasch patš man reiš štahštija, ka wiam wafaras brihwlaikā bijis jawed šmagi šašreuti baklu wesumi uš pilšehtu, kur zekā šahwais Lasčas šalns un lejā upe, kurā nereti

eereibuschi wihri eebraukuschi un dsihwi wairs ne-
isfluwuschy ahrâ. Domâs pawadot jauno Brihw-
semneeku pa scho bailigo zeku, fazelas drebuti:
kâ gan wiensch, pats sîhziensch augumâ, spehjis sa-
waldit firgus, ka tee lai noturetu smago we-
sumu.

Lai gan lihds ar nomu wezakeem auga nah-
kotnes zeribas, tomehr tehwa makâ radas robs
ais roba un truhtum s bij Brihwsemneeka
turpmafais beedrs. Aprinka skolâ jaunellis
mahzijâs loti tschalli un ari tur eeguwa p i r -
m â s k o l n e e k a slawu. Kad tehwaam sahzees
flachtees wifai gruhiti un ari jaunbuhwetâ nama
dehl bij eekritis parados, wiensch nolehma dehlu
isæemt no skolas un to sahft mahzit awatâ. Kad
inspektors Reblers to dabujis sinat, wiensch pats
atnahzis pee tehwa un fazijis: „Ko juhs dara?
Juh s tik zentigam dehlam atraujat mahzibas,
tâpat ka sunim israuj maises gabalu is mutes!
Es juhs nemas neprafischu, — wiensch wehl tur-
pinâs skolâ nahft!“ Buisens tad dabuja ne-
ween b r i h w s k o l u. bet Reblers winam pat
lihdsi ar saweem dehleem, kâ ari muhsu pasihstama-
jam tauteetim R e m i l i m, pasneedfis ahrpus
mahzibam matematiku un Latinu walodu. Kas
gan aprafstis jaunâs dwehseles preeku: newis
amatâ pee odatas un ihlena winam bij nolemts
isburt nahkamiâs laimi — bet atpafal pee
grahmatam! —

Kad Brihwsemneeks nobeidja aprinka skolu,
winam, kâ tahdam, kas eefahzis pa dsihwes taku
staigat, nahzees apstahtees kâ us frusta zeta. Zif
daudi karstu wehleschanos toreis nebuhs pildiju-
schas wina jaunâs kruhtis: ne apstahtees, waj eet
atpafal, bet us preekschu — pa gara attihstibas
zeku! Zif daudi wina wehrigâ azs nebuhs
pehtoschi luhtojusês apfahrt pehz jauneem mahzibu
awoteem, lai spirdsinatu sawu slahpstoscho garu!

Wezaki pa to laiku domaja atkal sawas
domas: nowebrojuschi, ka dehla meefas spehki
naw peemehroti amatam, kurâ tehws wiru bija

šahzīs mahzīt, tee nošpreeda, ka winam jamahzas par tīrgotaju un tamdehē gribeja wīnu aīswest uš Jelgawu. Brihwsemneeka behrnibās wadonīs lihds šchim bija listenis, kurš tagad peepeschi kà aīšleedješ nostahjās zelā: Brihwsemneeks šaslīma ar nerwu karsoni — tīfu. Rītnā šlimiba stipri aīšnehmufi wahrigo organīsmu: karstuma murgos Brihwsemneeks beeschi gultā ušlehzis stahwus, grahbstījees gar šeenu un reīšam pat kails īšlehzis ahrā īj gultas, dodamees uš durwju puši: ešot jajahj — jabrauz... Nahwe šchoreīš wīnu šaudseja. Rowahrguščam meesā un garā, wīnam wjadseja daudj laika, lai atkal šakrahtu dšihwības špeklus.

Šchis gruhtais peemelleščanas laiks tomehr Brihwsemneekam atnešīs ari šawu šwehtību, jo wīnam nahkotnes zeribās tad ušlehza jauna šwaīgsne. „Peterburgos Awīšes“ wīnšch ušgahjīs fīnu, ka Gorķu meh rnee zības školā eestahjotees, zentīgatoš jauneklus pabalstot ar stipendiju. Wīna moščais prahts nu nesās uš tureeni un nebija wairs atturams.

Bezaki wīnu šarihloja zelā un dewa tam šawu šwehtību. Kad tehws dehlu īšwadījis, wīnšch šazījis: „Dehls, ja tew gruhiti klahjas, tad tu fīni, kur tew īr tehwa mahjas un kas tewi šagaida.“ Šchee wahrdi bija balsams Brihwsemneeka dwehselei, wīnšch tos nelad neaīšmirša un šchīrščanās brīhdi eedwehšuschi tam jaunajās krukīš tahdu špirgtumu un drošmi, kà wīnšch droščā pakahwībā dewees pirmo reīš šawā muhščā tahlakā šweščumā, lai nahktu, kas nahkdams.

Jauneklis tad škaitīja 17 gadus. Wīnšch nonahē Gorķos, nolēē špošču ešamēni, par ko wīnam teē peespreesta jau no pirmās deenas *trona stipendija*. Peespreestā stipendija bijuši 10 rublu mehneši it preeščch wīša, kà: dšihwočka, pahrtīkas, apgehrba un grahmatam. Galwenā pahrtīka bijuši, pušdeenās supa un rudsu maīše, kura tīkufi atkauta ehst, zīt tīt grīb.

Beefchi peetruhziis ari pusdeenas, tad Brihwsemneefs gahjis skolas flimnizâ, lai atpuhtinatu wahjâs azis un nowahrgufcho weesu. Bet ari flimnizâ wiash turpinajis mahzitees gan no grahmatam, gan no peeredsejumeem un nowehrojumeem par daschadâm flimibam, fewischki lipigâm flimibam (flitto flimibu u. t. t.) pee skolneeteem, un schis flimibas breefmgâm sekam, kas wira tahlakâ muhscha gaitâ winam tã beedeklis aisween stahwejis preefsch azim un winu paschu no tahdâm ligam wahju beedru pulkâ isfargajis. Fadomâ, ka winam sche laudis, sweschâ apfahrtnê eedfihwotees nenahzees weegli. Bet jaunam aisween weegli pahri tikt wijâm gruhitibam!

Sweschumâ wira firdsjubtas stipraki kawejâs pee dsimtenes — pee sawejeem tehwa mahjâs. It negaidot wezakai mahjai, fura pate jau apwekkê skolu, nah! dahwana no brahla: jauna zepure ar skaitâm rosem rotata, furas zitas skolâs beedrenes pa weenai ween, fluju peesawinadamâs, wehlat no zepures nolafija. Jaunekta plaschâ, mihlestibas pilnâ firds sche atspogukojas wistraschakâs krahjâs. To no saweem schaurajeem lihdselkeem spehja eetaupit jaunibâ tas Brihwsemneefs, fuzsch wehlatos gados grefnuma neerebseja un zilweta ahreenei nebuht nepeegreesa wehribas.

Ka mahzibas schini eestahdê winam teizami weikuschâs un ka wiash tur pehz trim gadeem fposchi nobeidfis pilnu kufsu, tam par leezibu dahwana no skolâs pufes — skaitis mehriichanas aparatâ — astrolabija, fo wiash pahrwedis mahjâs isleetojis, kahdeem draugeem ismehridams robeschas. Breeks wezakeem leels. Brihwsemneefs nu nemas stahstît, to sweschumâ redsejis un peedfihwojis, bet par brihnumu wezaki nowehro, ka dehlam nahtas gruhiti latwiski runat, jo runajot wiash beeschi stostas. Bijis kahdu laizinu jawingrina mehle, lihds kamehr attal runajis weikli un weegli, tã agrat.

Tà Brihwsemneeks zaur nenogurstošchu zentibu un kaujotees ar daschadeem gruhtumeem, bija šasneedšis tahdu pakahpi, furâ zilweks jau war nostahtees patš uš šawâm kahjam; bet winšch nebuht nedomâ reis usšahktâ gara gaismas zelâ apstahtees, waj ar pašchapmeerinašchanos luhkotees atpataš uš to, šo šawâ jaunajā mubšchâ jau pašpehjis šasneegt. Ne, pahri itdeenišchibai pehž augstumeem šahk nestees wina prahtš! Brihwsemneeks dodas uš Peterburgu, lai eestahšoš i t a l n u i n s t i t u t â. Gara redšu tehwu atkal šwadam dehlu tahlâ zelâ — uš Peterburgu. Lai gan wina firdš škumst, ša newar dehlo m zela šomâ hđšt dot šeltu, šas beeschi đšihwes zelu nolihđšina, et ša taš jaustiz nesinamam listenim, tomehr šawâ apšinâ winšch ari lepns, zeredams, ša tif zentigs un freins dehls winam eenesiš itai preeku ween, lai gan ehršchšains taš zelšch, šuru winšch šewim israudšijees.*)

Tē atkal đšihwes zelâ winam ronas šchkehršchli — telpu truhštuma dehl wiau tur newnem. Neatlika nelas žitš, ša apstahtees un apdomatees...

Mauda, 50 rublu, šurus ihštâš mahtes mahša Vina Petera šdie bija patapinajuši, gabja uš beigam... Šâ Irona stipendiatam winam nahžâš eenemt weetu domenu waldē par mehrneeku; ar tahdu weetu apgahdajees, Brihwsemneeks dewâš no Peterburgas uš Maskawu gatawâ weetâ pee algas ar 12 rublu mehnešt. — Konahkot Maškawâ, winam bija atlikušchees 75 šapeikas, no nešati šahbafi un nobilis apgehršš, bet firdš un domâš pilns ar jaunekla labakâm zeribam un šparu uš jaunu žihku un zenschanos uš preešchu.

Brihwsemneeka šmadšenēs breešt jaunâš domâš: ša tapt par šawâš đšihwes šaimes šaleju un ša aplaimot ari žituš.

*) Šad pee iswadišchanas špehrušchi šoli pahr šleegfni, tad šastapušchi jaunu meitu, šura nešufi 2 grosuš štaistu šemenu ogu neštawâš, šo wišt ušluhšojušchi par labu šihmi un ilgt wehl par to runaja.

Tahbi kaleji jau bija aisgahjuschi tahla sweschu-
mā Brihwsemneekam papreekschu: wini ar ja-
weem ahmura flaudseeneem modinaja
tautu us jaunu rihtu, dsirksteles schkhlās, kris-
damas us wifam pusem un kahda no tam
ari eekrita Brihwsemneeka jaunaja firbi, eedegās
un wehlat usleesmoja sposchā mihlestibas leesmā
preeksch tautas un tehwijas.

Jaunais Brihwsemneeks, pehz jawa mehrla
traudamees pats, listenim daudj pehz zela wairs
neprafija: wina „stiprais prahts“ un „zeeta
griba“ winam peeschkhlra wajadsigos spehkus is-
laustees zauri „beejeem mescheem“ un „stipreem
muhreem,“ lihds kamehr safneedsa tos dsihwes
augstumus, kuzi mums wiseem labi sinami. —

Ir wafaras brihwlaiks. Tehwa mahja
poschas la us swehttu deenu: wifas malas teef
spodrinatas un istabas zitadi eerihkotas. Wi-
seem darba pilnas rofas, jo sagaida la dahrgu
weesi behlu un brahli is Majkawas pahrbrau-
zam Mehš, mahsas un jaunakais brahliis —
wisi wehl masi, tomehr no wezafas mahsas tee-
kam raiditi us meschu, lai pahrnestu satumus,
no la piht wainagus. Teef pagatawots ari
transparents ar usrakstu: „Sweiks dsimtenē!“
Nakki wifš flusu. Rihdā agri atmoschos ar
pufstoschu firbi. Kas tas? Waj nedfirdeju pasta
swaniku? Waj brahliis jau klahu? Mahte
peezehlusēs staignā kluseem soleem, tehws preezigi
usbudinats: brahliis pahrbrauzis, titai mums
behrneem wehl japaleef gultā, lihds kamehr
wisch isgulesees — atpuhtisees no garā ze-
lojuma.

Meegs nogahjis, meera wairs naw ne-
kahda: kahds gan wisch isstatas, ko wisch
fazis un ko pahrwedis kufutam? Tee ir jau-
tajumi, kuzi weens zaur otu jaunās galwā.
Behdigi dabonam wiau redset: kahds wisch
mihsch un labs un tomehr it la sweschš! Gan
brahliis muhs wifus sluhpsta un noglahsta, gan
ari pasneedi katram pa bilšču grahamatai un

šaldumus, tomehr mehš bištamees wiſam tu-
wotees. Ar laiku tomehr muhſu lautreſchanas
maſinajās, jo brahliš prata ar mums ee-
draudsetees.

Mani brahliš labprah̄t aukleja uš zelem,
noſauza mani par „ſaimneezi“ un ſazija, tad
eš iſaugſhot leela, tad kluhſhot
wiſam par ſaimneezi, turklaht beeschi at-
lahrtodams tās dseeminas wahrbus, kuzā
teitš, ka ſaimneeze runzi kuhluſi
kurſch krehjumu nolaiſijis, bet qalā iſnah̄t, ka
ſaimneeze pate krehjumu iſlaiſijuſi. Wiſch man
ari rahdija ſawas goda ſihmes un turklaht ſolija,
tad paugſhot leelaka, ka tad man dahwinaſhot
tās walkaſchanai kā rotas leetu. Ak, laimigee
behrnibas ſapri, zif tahli juhš tagad eſeet!

Peauguſchee wiſi ſehſchas pee pušdeenās
galba. Brihwsemneekš wehlaš, lai tehws ari
eedſertu pee ehſchanas pa glahsei alus, kuru tepat
eelai pahri war dabut. Atwehriš ſawu maſu,
wiſch weenam, waj otram no mums eedod
ſudraba naudas gabalu. Alus itin drihš mahjās,
un ſihkā nauda, kaš atlikuſeš, tatschu jaatdod
atpakaš, bet Brihwsemneekš itin kluſi to arweenu
neſejam eeſpeeſch ſaujā atpakaš. Rahds preekš!
Ko tika wiſu par to newarēs nopirkt! Schig-
leem ſoliſcheem tad aiſlaiſchamees pee mah̄tes,
rahdam tai dahwanu un wika lih̄ſ ar mums
preezajās...

Tad mehš kopā ejam paſtaigatees pa dahrſu.
Ari tur dahrſa wezā buhdina glihti uſkopta:
grihda un ſoliſchi ſneega balti, ap durwim ſa-
kuma wihtneš un pee ſeenam wainagi. Zif
daudš tur tehwan ko jautat un ſtahſtit, zif daudš
behlam ko klaufitees un ſawukahrt iſjautat. *)

*) Wiſwairaf tehwan weizās ſtahſtit par ſawa
muhſcha bagataſeem peebſihwoumeem ar Kurſemes
muiſchneekseem-baroneem, ar kuzem wiſam bijuſchas
amata darſchanas, kā pehdejee ari wehl tehwa laikā
nebija atmetuſchi ſawuš wezoš aiſſpreedumus. Brihw-
semneekš par to aiſween intereſejās, lai gan minetoš
ſtahſtoš bija noklauſijees jau daudš reifaš.

Tehns topâ ar pahrbraukujcho dehlu tad apstaigaja wiſas weetinas, pee kuzam dſimtenê pehdejam ſaiſtijâs daſcha mihla peemira iſ paſcha behrnibaſ. Tepat jau netahlu daſchas werſtiſ aij pilſehtinaſ Rokaiſchu muiſchas gatuwê tâs weetas, kur Brihwſemneekſ mahzijeſ pirmoſ ſoliſchuſ ſwert, kur kuplo leepu paehnâ rotakajeſ un kur, kâ „grahmatas“ pratejſ, gahjiſ uſ tihrumu ſemeſ ruhſeem jaunâſ ſinaſ wehſtit. Tepat jau ari taſ zelſch, pa kuru Brihwſemneekſ mehrijis pirmoſ ſoluſ uſ ſkolu ar „grahmatam aſotê“. Waj ari wehlat, pa ſcho paſchu zelu ſtaigajot, nebuhſ iſſapaotſ ſapniſ par augſtſkolu tai patahwibâ, kâ „daubſ goda wihru auguſchi ir gruhtumâ“!

Brihwſemneekſ loti mihlê ſawu dſimteni un labpraht wiru apmellê pehz gruhtâ darba laika ſweſchumâ. Te jau ari ſtrautiſch preezigaki tſchalo, putniari lihgfmaſi dſeed un puſkites mihligaki ſmarſcho — netâ ſweſchumâ! Wiſſ, ko Brihwſemneekſ dſimtenê pahrbrauziſ redſ, dſird un mana, wina „domâſ un juhtaſ ſajilâ.“

Wezaka mahſa ar draubſenem Brihwſemneeka pawadibâ poiſchas uſ paſtaigaſchanoſ pa meſchu — Miſiakalnu, Aiſputeſ tuwumâ. Ari mehſ behrni topam nemti lihdfi. Bil brahliſ te jauneſchu ſabeedribâ ir patihkamaſ un jautriſ! Katrai puſkitei, katrai ſahlitei meſchâ un laukâ wiſſſch ſin pateikt wahrdu. Teel ſalaſitaſ pa trim no katraſ ſugaſ un pawifaſam jabuht dewinâm daſchadâm ſugam. Iſnahl raibſ puſku puſchkiſ, tomehr tam wiſſam ſchini reiſâ peeſchir ſawu noſihmi, jo Brihwſemneekſ to prot atteezinat uſ ſihmigâm tautâſ dſeeſminam*) par trejdewinâm puſkitem, kaſ jau-neeſchu ſtarpâ ſazel wiſpahreju jautribu. Waj

*) „Trejdewini“ tautâſ apteeku ſahleſ ſpirta nowilkumâ teel leetotaſ pret mahgaſ kaitem. Brihwſemneekſ, pee gadijuma buhdamaſ leelſ humoriftiſ, ſchini gadijumâ buhſ ari minejiſ puſſchamuaſ wahrduſ.

brahla jaunās beedrenes arī bija tautas dzeesmu pratejas — to neatminu.

Beenahļ saflu vakars. Īstabās smaršot smaršo pēž švaigajām meijām. Dahrsja buhdinā pēē seenās pēestiprināts no šakūpēhdinām īspīhtais „Lihgo.“ Metās krehsla. Šhur tur apfahrtņē pašpīhd leefmas no aīšbedsīnatām darwas muzam. Brihwsemneeks, nostahjees dahrsja attahlakā laktinā, wehrigi klausas, tā Laschas muischā meitas un puischi sahl lihgot. Dzeesmās noklausījees, Brihwsemneeks spēreda, ka nelihgot jau wairs tā, ka šenafos gados.

Āisriteja jaukais wafaras laiks, pēenahza šahlrīšchanās brihdis un lihds ar to muhsu dsihwē atkal eestahjās īfbeenīschliba...

Brihwsemneeks ar laiku muhsu behrnu dwehšelēs veenehuma arween gaischaku un štaidratu tehlu; wīsu gadu zauri par to ween runajām un spēredam, tā tad buhschot, tad brahlis wafarā atkal pahrbraukšchot un eestahjees laimigee un jaukee brihšchi wina klahbtuhtnē. Šahdas gaisa pilis tad netifa zeltas un kahdas domas tad īšdomatas! Reīš tatschu muhsu īlgam gals: pēenahza gaiditā wafara un šinamā laikā ta pate šwinīgā rīhloschanās uš zeenījamā weesa šagaidīschanu, tee pašchi štraujee širdšpūksteeni, ta pate wehrīgā klausīschanās, waj tīlai jau neatštan pasta swanīsch. Galā tatschu — rati norīhb. Īstabā wīfi šalezas kahjās, weens otram wehl paguwīs pašozit: „Brahlis!“ un wīfi pa durwim ahra wīnam pretim...

Pasta puisis — Latweetis nolez no kufas, zela šomas teel eeneštas, un Brihwsemneeks, wehl daschus laipnus wahrbus īšmainījis ar šawu wedeju, ar kuru pa zelu braukdams jau laipni bij šarunajees, šneeds tam roku, turklahht tam šaujā labu balwu eespeesdams, tā ka pēhbejais, gluschi pahrstēigts no šawa kunga bewibas un laipnibas, dsihti pašlanījees pateizās.

Behz fiktās apšweizinaschanās, no muhsu puses šeko apluhkoschana: špahrnots mehtelis, melna platmale un us kruhtim pee fiktās kara-
jas zeka šoma, kura mums isleekas loti nosleh-
pumaina.

Uri tagad wehl newarejam tuhliā draudšigā pakahwibā brahlim tuwotees: leelā zeeniba pret wīnu un sinamais respekts, kuru wīnšch mums eedweša zaur šawu istureschanos, muhs no wīna attureja. Kad brahliš ar mums mihtli šarunajās, tad walodā wišadi islozījamees, lai tikai wīnšch nebuhlu jausrunā ar „t u.“

Brihwsemneeka ašs tahtumā weenmehtr pa-
leel nomodā pahr peederigeem dšimtenē. Wīnšch agri jau mums masajeem palihdšeja tehwan buht par awgahdneeku, nosajidams, ka muhs jaraidot školā un ka par školas naudu wīnšch gahdašot. Reiš šcho awgahdibu usnehmees, wīnšch to ari isweda zauri l i h d š g a l a m, tahtā weibā aiš nepelnitas mihleštibas mums nolihdšinadams muhscha dšihwes teku.

Kad mehš behrni jau bijam isawgušchi lee-
lasi, tad agratā šajuhmiba pee brahta šagaidi-
šchanas nelahdi nemasinajās, bet peenehma tikai zitadaku raksturu tani šinā, ka nu wīnšch muhs pahrbaudis mahzibās un ari apluhkos muhsu školas leezibas.

Brihwsemneeka tehwišchšigā širds preekšch mums pušt fikti weenumehtr, weenalga, waj muhsu šinaschanas wīnu apmeerina, waj ne. Wīnšch mums ari jau grib rahdit, kā isštatas pašauļe ahrpus dšimtenes un aišwed muhs šewim lihds us Šeepaju, kur pirmo reiš redšam juhru. Brihwsemneeks loti mihleja juhru un gribeja ari mums tagad rahdit, kā ta, bešgalgi tahta un plāšcha „štalti, balti lihgo rahmā laizina“. Pahri mums laistas karštā wasaras šaulite, kura ar šaweem feltiteem stareem muhs eerin kā burwju tihlā; tee ari atšitas pret wīnšcheem un mehš wīnos redšam laistoschās šdraba dširštiteles ležam un dežam. Te Brihwsemneekam

nahl prah̄tā tautas̄ dsees̄ma, kuru wiensch̄ mums̄
us̄dod eemah̄zitees̄, šawā starpā šazen̄šchotees̄:
„Gaulēs meita, šaulēs meita, mitošimi wainad̄šiaus̄:
tew ar šelta wišuteem, man šid̄raba lapinam. . .“
Tah̄lak! pastaigatees̄ pa juhm̄alas̄ šultim̄ til
patih̄kami: Brihw̄semneeks̄, nonehm̄is plaimali, eet
tuwi jo tuwi pee pašcha uh̄dens. Lik̄ih̄ds̄ nahl
wilnitis̄, wiensch̄ šalezas̄ šahnus̄ un šah̄du laizinu
tā turpina šawu rotošchanos̄. Par peem̄inu
nemam no juhm̄alas̄ lih̄ds̄ šalašitos̄ dšintara gaba-
linus̄ un baltoš gleemes̄išchus̄. Tad muhs̄u zeki
atkal šch̄kiras̄: Brihw̄semneek̄am peh̄z atruhtas̄
laira jazeto us̄ Maškawu, kur to šanz̄ dših̄wes̄
nopeetnee preenaȳkumi un meh̄š dodamees̄ atpaka
us̄ teh̄wa mah̄jam — ees̄paideem un peeds̄ih̄wo-
jumeem jo bagati. Muhs̄u apnem̄šchanas̄, pa-
teizotees̄ Brihw̄semneeka ees̄paidam, tagad šah̄la
palikt̄ nopeetnašas̄, šwehtakas̄, parah̄dotees̄ dšikai
pašcheem mah̄zitees̄ un zenstees̄, lai muh̄ ch̄a ar
šaut̄ to šaj̄neegtu. —

Tā Brihw̄semneeks̄ muhs̄u beh̄rna fantas̄ijā
darbojās̄ tā teiš̄maina burw̄ju uguntino, kura
mums̄ par dihw̄ainu vreeku parah̄dijās̄, šposchi
ušlees̄moja un atkal nos̄uda. Pet tad meh̄lakā
muh̄sch̄ā jau pašcheem nah̄zās̄ stubret šawu lai-
winu pa dših̄wes̄ juhras̄ wiltigajeem witneem,
tad Brihw̄semneeks̄ mums̄ tah̄lumā tapa lih̄ds̄igs̄
bah̄šai, arween par mums̄ buhdams̄ nomodā un
pareišo zeku rah̄bidams̄.

Atminu, ka Brihw̄semneeks̄ aišween ar leelu
šajuš̄mibu meh̄dša runat par šawas̄ dših̄wes̄
labat̄ajeem gadeem Maškawā. Tur wiensch̄ atron
Waldemaru, tā gais̄chu špihdelli šawam garigam
redšes̄ aplolam, tur ari mellešamas̄ šalnes̄ wira
turmalajam darba špeh̄lam. Maškawā Brihw̄-
semneeks̄ šch̄uh̄puli šah̄ra šaweem šlais̄takeem dse-
jokeem un ari pamatu lila šawam muhs̄cha dar-
bam — tautas̄ garu mantu krah̄šchanai. Tas̄
bija wira dših̄wes̄ idealakais̄ laimets̄, us̄ kuru

aistatotees wehlakâ muhschâ wehl wareja smaidit, laut gan ruhgtums peepildija wina dwehseli.

Kad Brihwsemneeku aizinaja eestahtees tautskolu inspektora amata Kursemê — winam nahzâs ne masumu apdomatees, jo paredseja, ka wijsus tos darbus, kuzi winam bija peeauguschî pee firds, lihds ar jaunâ amata usnemshanu buhs jaatmet — jaatstahj ari materialâ sinâ nesalih-dsinami labala weeta. Winsch tomehr pallau-fija sawai firdsbalsij, kas wina stubinaja turp-mal seedot spehkus darbâ pee tautas sehrdes — winas skolam. Lihds ar to Brihwsemneeka muh-schâ eefahkâs jauns lailmets.

Rebsu wina Kulbigâ seemas laikâ doba-mees zelâ amata darijchanâs : plats kaschoks ar augstu apfalli mugurâ, galwâ ahbas zepure un kahjâs garu garee tuhbas sahbafi — sa-gehrbees tâ, ka wina kalsnejais stahws tilko spehja panest imago drehbju nastu. No tahda garata brauzeena pahrzelojis, winsch aistween bija safalis, berseja rofas un it lâ drudsi trih-seja. Tomehr par zela gruhumeem winsch tit dauds neschehlojâs, lâ par behdigajeem apstahlteem, kahdos winsch atradis daschas taut-skolas : kegetu grihdas, krahnis pa pusei sa-brukuschas, laisch duhmus ahra, zaur logeem saltais seemelis puhsch eelshâ un t. t.

Smags bija wina usdewums lâ skolas re-formatoram zihnâ pret dascheem muischneekem, sinameem Wahzu mahzitajeem un pa dakai ari pret dascheem tumsonem — pagasta wetscheem. Deeschi Brihwsemneeks stahstija, zit gruhiti winam nahzees stahtees weenam pretim augschâ mineteem lungeem kolegijas sehdes. Kahdi asti zihnini tur bija jaislaro, lai iswestu zauri sawus noluhkus un aisstahwetu skolas intereses pret wina ap-suhnojuschem aisspreedumeem un bruhkstoscho waru.

Brihwsemneeks ar winaem wiseem tifa galâ, pateizotees sawai retai daudspufibai lâ rakstos, tâ ari darbos. Ar aso zihnas eerozi — sawu

tahredfigo, gaischo prahtu — winsch usstahjäs, tur wjadfigs, ar nelokamu, zeetu gribu, isleetojot pat bahrdribu un draudus un atfal ar gudribu, wijigu prahtu, tab wjadseja pahrleezinat, lai safneegtu sawus noluhfus.

Brihwsemneekam peemita retä ihpaschiba pasiht zilweku pehz pirmä azu usmeteena: ja zilweks winam islikäs weenteesigs, winsch tam tuwojäs kã draugs, wisadi ispalihdsedams wahrdeem un darbeem; ja turpretim kahds usstahjäs augstprahtigos un lepns, tab tahds Brihwsemneekä fastapa nepeeejamu preeschneeku, kusch skopojäs wahrdeem un spehji peezeletoes ahtri padarija farunai galu.

Atminu, ka reis pee wina lepna pajuhgã bij peebrauzis kahds no Kursemes baroneem. Domajams, ka zits it godbijigi un steidsigi ween buhtu gahjis „tahdam augstam lungam“ pretim, het Brihwsemneeks tihschã prahtã wilzinadams it omuligi sehsh pee pusdeenäs galba un lepno weefi gaidot mahza wingrinatees pazeetibã.

Pee kahda no Kuldigas aprinka pagasteem peeder Alschwanga, kuru wehl tagad peeflaita pee Kursemes tumshaleem apgabaleem. Wiku apdshwo katottizigee „suti“, kuri arween wehl peepaturejuschi sawu tantislo apgehrbu. Brihwsemneeks sawã laikã wineem gribeja eegrosit ministrija skolu. Dauds tamdehl winam isnahza braufaschanu, daudsas ari bija farastischanäs. Reis pagasta wezalais ar ziteem pagasta amata wihreem bij atnahkuschchi pee Brihwsemneeka. Behdejais nepeekusdams ilgi jo ilgi nehmas winus pahrleezinat, kahdu labumu tahda skola wiau lolojumeem atnesis un zil wina koti wjadfiga. Galã stuhrgalwigeewetschi, it kã firde mihtinati, no Brihwsemneeka atwadotees sazija: „Ro juhs, lungs, ar mums isdarisert, schuiti mehsejam un schuiti paliskim!“

Brihwsemneekam nahzäs koti gruhti braufat pa semes zelu no Kuldigas zaur Aisputi (tani laikã wehl nebij dselshzeta, kas pehdejo saweeno

ar Leepaju), lai tahtal nokluhtu Rīgā pee kura-
toru un tamdehl nospreeda mainit ſawu dſihweſ
weetu. Dſihwe Leepajā wiſam riteja paraſtā
ſahrtā: pee gruhā darba muhſchigā zihnā.

Rā ſinams, Rīgā Brihwſemneeka teeſchee
preeſchneeki tanī laiſā bija Kapuſtins par kura-
toru un Pokrowſkis par direktoru. Abi Brihw-
ſemneeku loti zeenija un mihleja. Wini ari
ſinaja, ſa Brihwſemneeks ir ari dſejojis un ſahdi
wiſam nopelni Latweeſchu rakſtneezibō, noſaul-
dami wiſu par „латышскій князь и
поэтъ“*).

Cewehrojſchi ari, ſa Brihwſemneeks ſkolās
leetās waretu buht wineem labā roka tikai tu-
wumā dſihwojot — wini to aizinaja pee ſewiſ.
Brihwſemneeks labpraht pallaufſija ſchim aizina-
jumam, jo no ſenakeem laiſeem wiſch jau loti
mihleja Rīgu — ſcho Latweeſchu garigo zentru.

Tee gabi, kuros Brihwſemneeks darbojās
kopā ar augſchā mineteem preeſchneekteem, bija
taſ gaiſchatais periods wiſā wiſa inſpekzijās
laiſā, jo tee bija pedagogi wahrda pilnā ſinā.
Wiſu ſmalſtās inteligenzes gaiſchee mehrki pilnigi
ſaſkaneja ar Brihwſemneeka idealajeem zenteeneem,
tamdehl ari Brihwſemneeks wiſus dehweja par
„gaiſchām personibam“ (свѣтлыя личности).

Re ilgi Brihwſemneekam bija lemtis kopā
ſtrahdat ſwehtigo darbu ar ſawas intereſes pa-
balſtitajeem, jo wiſu weetā nahja tahdi, kuzi, ſā
Brihwſemneeks muhſu ſtarpā iſteizās, pabalſti-
ſchanaſ un dſitakaſ ſapraſchanaſ weetā, wiſam
drihſat uſmetās par pretineekteem, mehginadami
poliitiku eewest ſkolās.

Rehſam ſche Brihwſemneeku iſhtas zihnaſ
laiſmetā. Pirmā zihna ar Kurſemes muiſchneekteem

*) Mineteē augſtee pedagogi wiſu warbuht tam-
dehl tā noſauza, domadami, ſa Latweeſchu tautā buhtu
muiſchneeku ſahrtā, tad Brihwſemneeks ſawas garigās
inteligenzes pehž buhtu noſahdamſ tahda diſchwihra
godā (knafſ).

un Wahzu mahzitajeem bij isjihnita un Brihwsemneeks winâ pilnigi usluhkojams kâ uswaretajs, jo tur winsch usstahjâs kâ litumu ispiditajis; pehdejâ zihna turpretim bija fihwaka un ašata, iâ ka ta pašom Brihwsemneekam kôdâs kaulos un winu peespeeda saht domat par z i h n a s l a u k a a t s t a h ſ c h a n u.

Redsu Brihwsemneeku ſchinî laikâ pahrnahkom no kuratora kanzlejâs: winsch iſſkatas ihguſ, ſaruhg'inats, aſeem gihmja panteem un dſiku domu krunku peerê. Uſ jautajumu: „Kas tew kaiſch, waj tu neeſi ſaſlimis“? winsch atbild: „Eſ buhtu aiſween pee laba prahta, ja man nebuhtu dariſchanas ar tahdeem ſkolâs wadoneem — „ſchinowneekeem.“

Brihwsemneeka gara ſtahwofli ari loti noſpeeda pahraf nogurdinoſchais darbs „отчетъ объ осмотренныхъ училищахъ,“ (ſinojumſ un ſpreedumſ par pahrraudſitâm ſkolam un ſkolotajeem), kaſ winu aiſween uſ ilgaku laiku ſaiſtija pee rakſtamâ pulka. Winsch tad beeſchi ſazija, ka tai weetâ winsch labpraht buhtu apbraukajis ſimts ſkolu un dſihwâ garâ wadidams ſkolotajus buhtu paſtrahdajis daudſ wairaf ſwehtiga darba pa ſ c h â d ſ i h w ê, nekâ ſehdedams pee ne d ſ i h w â b u r t a.

Ka Brihwsemneeks tanî laikâ bija galigi ſamaitajis nervuſ, taſ redſams no tam ka winsch pawiſam bija ſaudejis meegu. Wafareem gulſtotees winsch luhdſa kahdu no ſawejeem winam kaut ko laſit preekſchâ. Tifa iſraudſitas weenaldfi-gakâs, garlaizigakâs leetas, lai tiſai klaufotees winu eemidſinatu un kad taſ ari nelihdſeja, tad Brihwsemneeks kahdas reiſas pat kehrâs pee lih-dſekta, ko ſawâ muhſchâ zitadi nekad nebija leetojis un neeredſeja — winsch iſdſehra pa wihna glahſei begwihna, kaſ winu lai apreibinatu, ka waretu eem'gt un eeguht garam un meeſai tiſ wajadſigo atpuhtu!

Brihwsemneekam kâ inſpektoram wairſ naw wafaras brihwlaika, — redſu winu weenumehr

šawa rakstamā pulka preekščā, pee kura wiņšč mihleja darbotees šahwedams. *) Wina preekščā ofizielee papiri laudšču laudsem, kuras jaraksta „за HOMEPOMЪ“. Dfiki domās nogrimis, wiņšč trenkat trenkā spalwu un turklaht jo beeschi lihds ar tinti wiņam jaleeto ari šawas firšafinis. Wiņšč mehdsja rakstīt ne pehz šablonā, bet iškātrš wahrds, daudstahrt pahrdomāts un apšwehrtš, galā uš papira parahdijās it tā akmeni eekalts.

Tā darbos un domās nogrimušču Brihwsemneeku aizināja pee ehdamā galda. Wareja redset, tā wiņšč aizinajumam šekoja mekanisti, neatšwabinajees no tā, kas wina šmadšenes nupat nodarbināja. Brihwsemneeks ehda koti šteidšigi un newis ar haudijumu.

Kad Brihwsemneeks zīt nezil jutās brihwš no darba nastas, wiņšč labpraht ari pehz pusdeenas eebaudiššanas mehdsja gultā išteeptees un atpuhštees. Bija ari tahdi laiki, kur Brihwsemneeks pehz pusdeenas ar šawu nelaiki kundši mehdsja špehlet kartis („zuhžinas“), kas jel uš ihšu laizinu wina domas lai iškaidetu.

Wehlašos gados wiņšč pehz pusdeenas labpraht lašija kaut ko jautru preekščā iš Heines dšejokeem, patš deesgan nopeetni lašidams, zitus prata lihds ašaram šmihdinat.

Brihwsemneeks Maštawā dšihwodams jau mehdsja šeedot weenu wakaru nedelā šatīšmei ar tautas jauneem ženšoneem un domu beedreem, kuri pee wina šapulžejās. To pašču jauko parāšču wiņšč ari turpināja Rīgā dšihwodams. Šče redšam wiau tā weesmihligu nama tehwu, kuzšč šawus weesus pee šewis aizinādams aizināja ar wahrdeem: „Luhgtu, luhgtu, ešat iik laipni!“ Tahdos wakaros mehdsja pahršpreešt par literaturu, šabeedriškeem jautajumeem un školās

*) Šahdu šahwokti pee rakstiššanas wiņšč eenehma tadehļ, lai netrauzetu, pehz wina domam, ašinu pareišo rīnloščanu.

leetam. Brihwsemneeks ſcheem wakareem pee-
ſchēhira ihpatneju rakſturu, ſewi paſchu noſtahdi-
dams par garigo wadoni.

Reiſ kahdā no mineteem wakareem P l u h =
d o n i s flahtefoſcheem laſija preekſchā ſawu dſe-
joli „Atraitnes dehls“. Atminu, kà Brihwsem-
neeks vehz tam, kad nopeetni bija noklauſijees
dſejola ſaturu, kà jaanelkās atwadaš no mahmi-
naš, bodamees uš augſtſtolu, kur ar truškumu
zihnotees beigās patš kluhst dilonim par upuru
— iſſazijās, ka dſejolim ahrigā forma teizama,
bet tendenze — pehz wina prahta — atbaidoſcha
preekſch ziteem zentigeem jaunekleem, kuri tapat
no laimes mahminas ar pahrtizibu neapweltiti,
tomehr gribetu dotees ſweſchumā augſtakai gara
gaiſmai pretim.

Brihwsemneeks nepagura itweenu pamudinat
uš tahtaku zentibu, kur til ween wiſch pamanija
kahdu garigu dſirkſteli pamostamees.

Kulbigā Brihwsemneeka laikā dſiħwoja jau-
nais dſejneeks F r i d e n b e r g i s = M e e r i n ſ c h .
Kaunigs un bailigs wiſch reiſ atnahza ar ſawu
dſejolu kraħjumu pee Brihwsemneeka.

Atminu, ka wini wakareem ilgi kopā ſehdeja :
Meeriniſch laſija preekſchā ſawuš dſejoluš un
Brihwsemneeks klawſijās, pamahzija un uš daſchu
ko aiſrahbija. Driħ ari Meerina „Lihgas ſla-
naš“ (I. dala Brihwsemneekam dahwinata) nahza
klajā un jaunais ſazeretajs uš preekſchu Brihw-
semneeka mahjā palika par miħtu, labi eeredſetu
draugu.

Ro ſchis ſatikšmes man jau bija eeſpeħjams
nowehrot, kà Brihwsemneeks iſturejās pret jau-
neem rakſneekleem, waj dſejneekleem, kuri meh-
ginajās garigos rakſchojumos. Wiſch ne k a d
ne aiſbildinajās ar newaku, ne ar
ſobodamees no ſewis atbaidija, waj aſtuhma
turpreim wiſch mudinat mudinaja un, kaut
buħtu tikaſ maſas ſpeħjas, tās paſchas Brihw-
semneeks uſteiza un droſchinaja it kà dahrſneeks,

tursch dehtito jauno stahdian saudsè, laista un welf pee saules gaismas.

Brihwsemneeks pat tahdâ zekâ modinaja zentibu jaunos eesahzejos, ka daschs labs raschojums, pee kû pats leelu daku sawu spehtu bij leetojis, nahza klajâ sem ta jaunekla wahrda, kuru winsch zereja safildit preeksch rakstneeziskas darbibas. Ja tahds no mums weblejâs zaur Brihwsemneeka widutajibu sawu korespondenzi, waj tulkojumu redset nodrukatu, tad Brihwsemneeks pee tam peelika wisus spehtus; turklaht pehz panahkuma, it kâ us turpmaku zentibu pamudinot, winsch aisrahdija: „Luht, tawa lolotâ wehleschanâs t u h l i n peepilbita!“ Jf manâm privatâm wehstulem winsch pat mehdsja isnemt finas, kuras winam rahdijâs, ka buhtu awischu korespondenzei derigas, un lita tâs nodrukât, pee tam, itkâ par tahdu rihzibu ajsbildinadamees, winsch wehlat luhdsja, tad wehlotees, ka lai is wehstulem kautko atklahtibai neispauschot, tad to lai us preekschu pasinojot —

Daudsi ari pee Brihwsemneeka greesâs pehz padoma nahkamâs dsihwes fwarigajâ jautajumâ. Pa leelakai dakai tee bija jaunekli, kuri, gribe-dami dsihwi usahkt, nesinaja, us kuru pusi greestees. Tahdos jaunektos Brihwsemneeks mehdsja papreeksch nodskinatees, pehtijot wiru raksturu un issinot, kura wiru stiprakâ pufe. Tahdâ weidâ atradis peeturas weetu, Brihwsemneeks nestopojâs ar tehwischleem aisrahdijumeem un gudru padomu preeksch jaunekla nesinamâ zekâ zaur dsihwes muhschu, turklaht beeschi truhzigos jauneklus ari materialâ finâ pabalstidams.

Brihwsemneeks bija taupigs un paschaisleedfigs, beeschi sewim wisadas ehrtibas aisleeg-dams, lai titai ziteem to aistaupitu. Wina muhscha dewise bija: wijsu preeksch ziteem — preeksch fewis nekâl Brihwsemneeks sawas apgahdataja un labdara dahwanas pee mums, saweem peederigeem, jo sposchi un

spilgti peerahbijis weenmehr: tad rudena wehtra bija apgahsufi bahrsa fehtu (schogu) un aka pagalmâ eegruwa, tad lihds ar krihtoscheem stabeem un grodeem tehwan krahjâs ruhpes firdi: kas palihdsjēs? Tumschâs, baigâs besmeega nakiis wina gaischums un zeriba bija — dehls tablumâ. Kad wehlat man paschai namu pahrwaldot lejâ — pamatos — bija wajadsigs pagrabs un augjchâ jauns jumts, tad palihdsfigu rofu atkal sneedsa mihtotais brahls, kusch turklaht wehl issazija sawu firsnigako lihdsjuhtibu par moralisflâm zeeschanam, kuras man zaur to uskrautas. Tehwa mahjâ, zil ween atminos, nebija swehrku, kur buhtu ispalizis „kukulis“ no brahla „mihtstam kumosam,“ no wina pufes ne ispalita ari nauda mallai, tad bahrgâ seema tuwojâs.

Brihwsemneeks sawejeem tuwakâ aplahrtne prata no azim nolajit, kur un lahda weida palihdsfigu rofu sneegt, ifkatru nastu us fewi nemdams, lai tukai ziteem buhtu weegli un labi. Kad lahds no peederigeem bija faslimis, tad Brihwsemneeks fildâ lihdsjuhtiba ispidbija mihta lopeja weetu, ruhpedamees par wisu un wjadsibas brihdi waj naktis widu pais mekleja ahrsta palihdsibu.

Satissme ar sawejeem Brihwsemneeks weenmehr bija pahrat glesns un smalkjuhtigs: rihteem peezehlees winsch ar wiseem lai ni apshweizinajâs un wakareem, pee meera dodo:ees, tapat atwadijâs. Kaut ari daschubrihdi steigdamees winsch dewâs prom us pilsehtu amata darischanâs, tomehr mums nefad strauji muguras neatgreesa, bet aifween wehl paguwa mums rofu sneegt un mihteem smaideem mutites mums raidit atpakal, tad no loga wixu wehl azim pawadijam.

Brihwsemneeks bija wiidâs leetâs „zeta no khsfinatajâs“: pee pastaigaschanâs winsch mehdsfa lihdsi nefat leetus fargu, kusch winam ari no dereja la aissargs pret wehju un sauli. Winsch staigaja weegli un nebija eeradis us leetus farga

daudj aibalstitees, bet gan puhlejäs ar to no zeka aissweest praulus, sifhus schagariuus, waj ari nobihdit pee malas akmentiuus, pee kureem wina lihdsi staigatajam waretu sahja pee-dausitees.

Ar Brihwsemneeku kopâ zekot bija diwlahr-fahrtigs bandijums, jo winsch bija netikween labš wadonis, bet šawâ starpâ pahrspreeschot rebseto un dsirdeto winsch it us šola dewa passaidro-jumus, turklaht nenoguris gahdadams par šawejo ehrtibu un labšahjibu zekâ.

Brihwsemneeks par wišam leetam šawâ tuwakâ aplahrtinē zeenija g a r i g u m o š c h u m u, tukščas walodas un leekus laika šawekšus neeeredšedams, jo tur parahbijäs ihpatmejis Brihwsemneeks, tur pašauligeē preeti*) behgtin behga.

Winsch ari bija šawâ finâ audsinatajs jau peeaugušcheem. Pee kopejeem usnehmumeem winsch papreeksch ruhpiigi šastahdija planu, zitus ar šaweem eepreekschejeem nodomeem un noluhleem neeepasihstinadams. Brihwsemneekam waiadseja šekot allī. Tâ winsch peespeeda azis un ausis wajadšigâ brihdi turet wakâ un wehlaht, eedfiki-notees wina nodomu panahkumos, wareja nowehrot, ša wina noluhki aijween bija šlaidri un gaischi, zil šlaidra un gaischa ari bija wina širds un ša winsch, wiseem labu ween wehledams, weenigi azis patureja šawa audšekna garigo peesdšihwojumu šuplinaschanu.

Brihwsemneeka personigâ istureschanas bija pilnigi wina eekšchejäs dšihwes ahrigais weids. Wina gars darbojäs tahdâ mehrâ, ša pee teekšchäs dšihwes wajadšibam pošawetees winam neatlika nedš laika, nedš patišchanas.

*) Par dejoschanu Brihwsemneeks, peemehram, issazijäs, ša winam leekotees, it ša wiši tee buhtu prahtâ šukuschi, šas dejas šahlē rinkē greeščas. Ari šaršchu šehleschana „ar interesi“ winam reebtin reeba.

Sawai ahreenei winsch daudf wehribas nepeegreesa. Jo ilgali winsch kahdas drehbes walakaja, jo mihlakas tas winam bija un beeschi ne bes pretoschanas aprada ar jaunu mehтели, waj platmali, to wina ruhpiğa fewa winam bija apgahdajufi.

Amata darischanas Brihwsemneeks gahja steidsiga, nerwosa usbudinajuma un nereti apdomajas tifa tab, kad jau pawisam bija sakarfis un noguris. Beeschi aismirdamees winsch scho tempo ari peepatureja, kad sawa wala gahja pafstaignatees.

Reis Brihwsemneeks steidsas uf kuratora kanzleju. Pija wafara un winsch usgehrba weeglus swahrkus, kureem es, la nu sinadama, biju peeschuwufi epolates. Wehla, pahrnahzis mahils, winsch firjnigi fmeedamees stahstija, la eerehdni kanzleja winu esot peesobojufi: epolates bija nepareisi — otradi usschuhtas, ta la Brihwsemneeks uf pirmā azu usmeteena issstatijas la ofizeris. Sinams, la es tuhlin steidsos sawu kluhdu islabot.

Godinajumus Brihwsemneeks neerebseja un patifchanas weeta drihsaf israhbija nepatifchanu. Winsch tad wifadi prata iswairitees, lai nenostahditu fewi pahrssteigtā lomā. Bitus turpretim eepreezinat winsch jau agrā jaunibā fewim bija nostahdijis la dsihwes usderumu.

Behdas Brihwsemneeks bija leels meerinatajs un droschinatajs. Tahdas reisās winsch fku binaja usbrukufchās behdas „mehrot ar kritiska prahta mehru un nedot pahr fewi wifai leelu waru juhtam, las nopeetnos dsihwes brihschos wismasaf bod gaischumu, spehlu un meeru. Kas naw pahrgrosams, to drihsweenjasteids aismirst, jo zitadi ta nelaimē wehl dsihwo jauldama un kawedama zitus darbus.“

Jokodamees wiensch mihleja ari aifrahdit
uf pasihstamo tautas dseesminu:

Lai behdaja welns par behdu!

Es par behdu nebehdaju:

Litu behdu uf atmena,

Spez ar kahju uhdeni!

Sawās wehstulēs tahdā reifās wiensch aif-
ween wehl mehdsā nowehlet drihsak atkal ee-
guht „dwehfeles lih d f f w a r u u n
f wehtitu fir d s meeru,“ waj atkal „we-
felu spirgtumu“ un „faku duhschu.“

Kad Brihwsemneeks uf kahdu laiku darba
nastu bija nowehlis no plezeem un pilnigi
brihws jutās no amata nepatīfchanam, wiensch
pee sawās nopeetnibas beeschi parahdija loti
jautru dabu. Tahdā labā prahtā wina weseligā
humora d f i r k s t e l e s s p r e h g a t s p r e h g a j a u n w i s u s
wiensch ar to usjautrinaja. Reif*) Puhpolu
fwehtdeenā wiensch, sadabujis puhpolu farus,
nehmās wifus pa rindai ispehrt, kaut gan pee
tam katrs glahbās, tā waredams; galā bihdā-
mees, lai ari pascham sawufahrt tā nenoteef,
wiensch eeflehdā puhpolu faru sawā rakstamā
pultē. Atpuhfchoores no darba, Brihwsemneeks
omuligos brihwsos mums lasija preefschā Hei-
nes dfejokus, par kuru šaturu wiensch un wif
ziti tad firfnigi smehtjās. Kad mehš Brihw-
semneekam dafchu ko jozigu pastohstijām is was-
pilshehtneeku d f i h w e s, tad wiensch ruhlit bija ar
sawu humoru klah, leetas un gadijumu nosaul-
dams ihstā wahrdā.

Brihwsemneeks Maflawā reif loti wahrigi
fajlimis. Uf ahrsta eeteifschanu wiensch tad ze-
kojis uf Krimu un apmetees kahdā purwainā
apgabalā, kur ahrstejoj wiku speeduschi dsert
fehwes peenu — kumifu. Tani weetā

*) Tas bija 1896. g. Tornaļalūā tad bija sadoma-
jis bldinat few d f i h w e s beedrent, Ottiliju Schubergu, kas
ari notika 24. martā, Deelbeenas swehtdeenā (28. julijā
lauļats Lutera basnizā no mahzītāja Paukschena).

wiensch mitruma un miglas naw wazejis panest un pahweetojees us Saltu, kur turpinajis ahrsteschanos. — Pehz ahrsteschanas, braukdams pa Welno juhru, sahjis dsejot par juhreas bangam, lai aismirstu tuwojoschos juhreas slimibu, ar fuzu daudsi mozijuschees.

Wafaras brihwilaita pahrzelojis, wiensch tehwa mahja beeschi ilgi neuskawejas, bet bewas atpakal waj us Deepaju, waj ari apmetas Mazjoros, lai papeldetos juhra. Wehlatu muhscha wiensch atsinas, ka ar auksto juhreas peldeschanos esot pahral forsejis, jo zaur to esot pahri darijis sawam wahrigam kruhtim. Bija ari tahdi laiti, sewischi Tornakalna, kad Brihwsemneels ta wafara, ka seema rihteem bija eezeenijis noberseschanos ar aukstu uhdeni, fo wiensch isdarija koti pamatigi.

Brihwsemneels muhscha wehlatos gados sahka peegreest jo leelu wehribu sawai weselibai un us mata zentas ispidit ahrstu noteikumus un ja tas ta nebuhtu bijis, tad nebuhtu sasneedfis to wezumu, fuzu wiensch sasneedsa. Wisas leetas wiensch zeeschi sahka eewehrot mehrenibu: kad pastaigajotees jutas noguris, tad apstahjas, lai atpuhtos. Seemas auksta laita pa ahru ejot nepawisam nesarunajas, baididamees saaukstetees. Wahriga weseliba, fo wiensch wiseem spehseem zentas uslabot un ufuturet, tad bija wina pastahwigu pamahzitaja, ka fura weetu isfuturetes. Brihwsemneels allasch patureja azis, ka tilai weselas meesas war peemahjot ari wesels gars; bet neskatotees us beescho wahrgschanu, wiensch sawa darba muhscha peerahdijis, ka leels gars war mahjot ari koti wahrigas meesas, ja pehdejai peegreesch wajadfigo wehribu.

Kad Brihwsemneels pehz gruhiti nokalpoteem gadeem atwatinajas no tautskolu inspektora amata, wiensch nebuht nedomaja besdarbiba atpuhstees; turpretim wiensch bij nodomajis jauneem spehseem un jaunā weida atkal strahdat preetsch sawas tautas, ja tilai weseliba winam to buhtu atkah-

wuši. Peemehram šche noberēs iswilkumi is
daschām wehštulem, kuras wiņšch man rakstijis.

Rigā, Tornakalnā,
29. junijā 1904.

„Beidsot reis esmu atstahjis šawu inspektora
weetu. Is awisem laikam buhši islasijusi, ka
mani ofizieli wehl grib zif nezif šaistit ar
školas darbeem. Bet šchi leeta wehl naw
galigi nodarita. Šchimbrihšcham nu esmu
brihwš, pilnigi brihwš, ka puins brihwā gaisā.
Šchi brihwibas apšina loti patihlama. Ar to
naw nebuht šazits, ka pilnā brihwibā nemas
nestrahdaju, bet weenigi atpuhšchos, — ne,
daschdeen strahdaju pat wairak, nekā šenak, —
rifai strahdaju tahdus darbus, kas man p a =
t i h t, kas man, tā šakot, peeaugušchi pee
firds. Un tas jau ir tas patihlamais.“

*

Ropaschos, t. i. Ropaschu dselszeta stazijas
turumā, isbijušchā Wentschu frogā,
17. aug. 1904.

Pats wehl neesmu — no daschām mahjas
raisem (laulatas draudšenes šlimiba) un at-
puhtas gribas aisturets — kehrees pee
kahda leelaka, nopeetnaka wispahriga darba.
Planu gan ir deesgan, bet gribas wehl drušku
nogaidit, eekam keros pee kahda leelaka darba,
kas prasa laiku un špehtus. Daschas masatas
leetinas gan jau nahkak šchad—tad padarit.
Bet masas leetas paleel masas...“

*

Rigā, Agenstalnā,
24. sept. 1904.

„Sawā tagadejā dšihwē ahrrpus školu in-
špezijas juhtos loti labi, ihpaschi, kad redsu,
ka inspektoreem ar katru deenu wehl jo wairak
ronas nepatihšchanu. Preekšch kahdām deenam
Rigā školas rewideja ministrijas padomes lo-
zellis kaass Gokizins, par kuru bij ispaustas
šinas, ka wiņšch esot wisai bihštams rewidents.“

Ku gaida Rīgā pašā T. apgaismošānas ministri. Tadehl šče wišadi štolu kungi leelā nemeerā, bet es — leelā meerā, ka man narv jaruhpejas un jaštraida lihds. . .”

Rīgā, Agenstalnā,
10. dez. 1904.

„Neesmu Tew rakstijis jau labi šen. Notika tas wiswairal tadehl, ka ahrpus bi-juščā ofizielā amata radās daudj un daščadas wispahrigas intereseš un lihdsdarbibas patriotiskās leetās, kas aiskem wairal laika un prahta, nekā šenal noteittee tautškolu inspektora darbi. Tagad, kā laši awišeš, rodušeš wišā walsti moščaka, špirgtaka darbiba un wairal zeribu uš labaku nahkotni, nekā lihds pehdejam laikam; awišeš runā brihwaku walodu, kā lihds šchim. Gribet gribas ori lihdsrunat — Latweešcheem par labu. Tad wehl Rīgā šahkujēs pilšehtas wehleschanas zihna. Ari te prahts nešas ko lihdsšpreešt, lihdsdarit. Tā redši intereseš un darba — kurb til šlatees un greesees. Un šchahda interese un darbs kawet kawē rakstīt wehštules. Turklaht pehdejā laikā no ofizialām nepatīšchanām netrauzetas, juhtos daudj wešelaks, nekā pehdejos gados, — un wešeliba atkauj šrahdat. . .”

Deemšchehl Brihwsemneekam titai ihšu laizinu bija lemts šilditees brihwibas šaulitē un lihds ar to preezatees par špirgtaku wešelibu. Bet drihs winom mahltin ušmahzās newešelibas posts, kuruš galigi apdraudeja brihwibas apšiau un tāpat darba špehju. Sawām šlimajām plauščām wiņšch 1905. gada rudeni mekleja glahbinu Šweizeš kalnu gaisā — Dawošā. Tani laikā pahr tehwiņas horizontu bija šawilkuschees tumšchi, draudošchi mahskoni, kureem šeloja breesmigs negaišs, kas laidās pahr šentehwu ahrem. Brihwsemneeks tad wehriģi pehtijis šinas ahr-

un eelschjemes laikrakstos un bija arī ļoti no-
ruhpejees par peederigo labklājību dsimtenē.
Var eedomatees, ko Brihwsemneeks tahkumā sa-
jutis preekščj šawas karsti mihtotās Latwijās,
redsedams breesmās tās tautas lolojumus, lūrus
winščj pa daļai pats bija audsinajis un mahzijiis

Wehtra rima, negaiis nostahjās, redseja tikai
wehl ugunigas schwihtas schur tur pahrlaischa-
mees un austoschais rihts parahdija milfigo postu,
lūra leezineeks bija pats Brihwsemneeks, pahr-
brauzis 1906. gada pawasari iļ tahlajām ahrsemem.

Rudeni Brihwsemneeks šawas mihtotās
dshwes beedrenes pawadibā atkal dewās uļ
Kreewijas deenwibeem, lai Saltas labwehligā
gaišā pahrlaistu garo seemu un spirdsinatu sa-
was wahrigās kruhtis. No tureenes par Brihw-
semneeka weselibas stahwolli nahja behdigas
wehtis. Brihwsemneeks pats aļ šahpem labajā
rolā wairs nešpehja wehtules rakstīt, bet tās
dilteja šawai kundsei un pats tikai parakstija
wahrbu. No pehdejām wehtulem, kas jaunaka-
jam brahlim rakstītas, šche kļahst buhtu eeweh-
rojams kahds iswilkums :

Saltā, 12. martā,

1907.

.....„Uļ lūru puši tagad pehž Tatweem
nowehrojumeem grosas weetejo kauschu prahti
un simpatijas? Waj otrā Walsis Dome
ustrauz kauschu prahtus tilpat stipri, kā pirmā,
jeb waj tagad jau šahl aust atšina, ka
Daugawa naw weenā lehzeenā
pahrlējama, ar weenu malku
isdsjerama, ka ilkatram pahral
leelam lehzeenam — pehž ne-
nowehrschamā dabas un weh-
stures likuma — šeko realzija
un ka ihts progresists ir
tās, kas mahļ iiwairit tautu
no realzijas šekam, pakloufidams
leelā Frantschu progresista un patriota Gam-
beta mahzibai: ja tu gribi poli-

tifâ foli spert us preeſſch u,
tad paſper papreeſſch weenu
lahju, apraugi ar to, waj
pamats tawâ preeſſchâ zeets
un tilai, ja pahrlleezinajees,
la ir, welzi otru lahju pa=
lak."

Ilgaku laiku netifusēs ar Brihwsemneeku,
redsu winu pehdejo reis Ropaschos augusta
widū 1907. gadā. Brihwsemneeks, eewehrojami
pahrwehrtees, atgulees gultā. Ta pate mihlā
roko, lura mani lā behrnu glahstijuse, ari tagad
jo firsnigi sneedsas man pretim — tee pašchi
ruhpigee ſmaidi, kuzi wiſu muhſchu mani pawā=
dijufchi, ſehri man wehl uſſmaida — bet
mihlā ſeja, tapat lā rokas, tagad lihka
bahlumā. Winu tā atkalredſot aſaras birſt au=
malaw...

Brihwsemneeks, aiſween wehl dſihwi inte=
reſedamees, waizat waizā par manām ſkolas
leetam un tapat par nama darischanam. Wina
atmina pehtošchi luhkojas atpaſak pagahne,
uſmekledama agrakoš draugus un paſiſtamus
dſimtenē, apwaizadamees par winu dſihwes
liſteni un, laſ man ſewiſchli kriht azis, luhds mani
iffatram no wineem pahrwest mahjās mihluſ
ſweizeenus.

Nahlamā rihlā tant iſtabā, kur kopā ar
jaunako brahli atradamees, negaidot atweras dur=
wis un eenahf ſawas kundſes pawadibā —
Brihwsemneeks, kurſch mihli ſmaididams
ar paraſto humoru ſaka: „Mehs nahlam jums
atdot wiſiti“.

Tani laikā Brihwsemneeks no rihteem, la=
mehr wina iſtabu uſkopa un wehdinaja, mehdsā
wehl peezeltees uu iſeet lahdbai widus iſtabai
gauri, lai atkal ſaules puſē uſ werandas ehrii
eekahrtoā gultā nogultoš, kur ſtarp zitu no=
klaufijās atwiſchu ſinās un ari pa brihſcham diſteja
ſawu autobiografiju, lā ari preeſſchwahrdu grahma=
tinai „Eewehrojamas darbineežes“ no Wehrotajas.

Brihwsemneeka deenas schini faulê bija jau skaititas. Wisu muhschu winsch bija isleetojis deenas gaismu saweem darbeem un tagad, paredsedams, ka nahls tumfiba, kurâ neweens wairs nespehi strahdat, wehl wehra azis pehz dsihwes gaismas pehdigajeem mirkteam, lai garu eetehrpiu paleekamâ weidâ, laut ari waj meesas drihsumâ buhtu padotas nebuhtibai...

Pee galda sehsh wina ustizamâ laulatâ draudsene un raksta pehz Brihwsemneeka diktata wina autobiografiju, kuru winsch eefahzis or to dsihwes laikmetu, kad nonahk pirmo reis Maslamâ un eepasihstas ar Waldemaru. Brihwsemneeks atgulees runâ rahmi tshukstoschâ balji, pee lam wina kruhtis ahtri zilajas un klepus wina beeschi pahtrauz.

Brihwsemneeka wijs muhschs bija dsihwa, gaischa preelshsime labos darbos. Ari tagad, nahwigâs slimibas peemelleis, wahrgulis buhdams, winsch nenogura buht nomodâ par sawu lihdsjilweku lablahjibu. Kad winam klepus usnahza, winsch tureja mutei preelshâ labatas drahniru un katru reis puhlejâs peezeltees un attaisit hermetiski aiswehrtu trauzinu un tani splaut, lai muschas nahwigos dihgltus neisnehfatu un postu tahlaf neisplatitu.

Ka Brihwsemneeks pilnigi apfinajâs sawa stahwolka, ka drihs peenahls schtirshchanâs brihdis, tas redsams no seloscheem wahrdeem tahdâ farunâ: „No gribeju sasneegt, to esmu sasneedsis; to tad wehl es lai waretu peedshwot!”

Wina skaistee mati aisween wehl pilnigi sedsa wina galwu un bija peepaturejuschi sawu gaischo skaissto krahju, jo winos neeraudsfiju neweena balta un kad es par to issaziju sawu preeku, winsch atbildeja: „Man warbuht buhtu labaki, ja mani mati buhtu firmi”.

Tâ tad pee Brihwsemneeka neredsejam wezuma pasihmes, wina gars ari bija atjautigs un stiprs lihds muhscha galam — wina

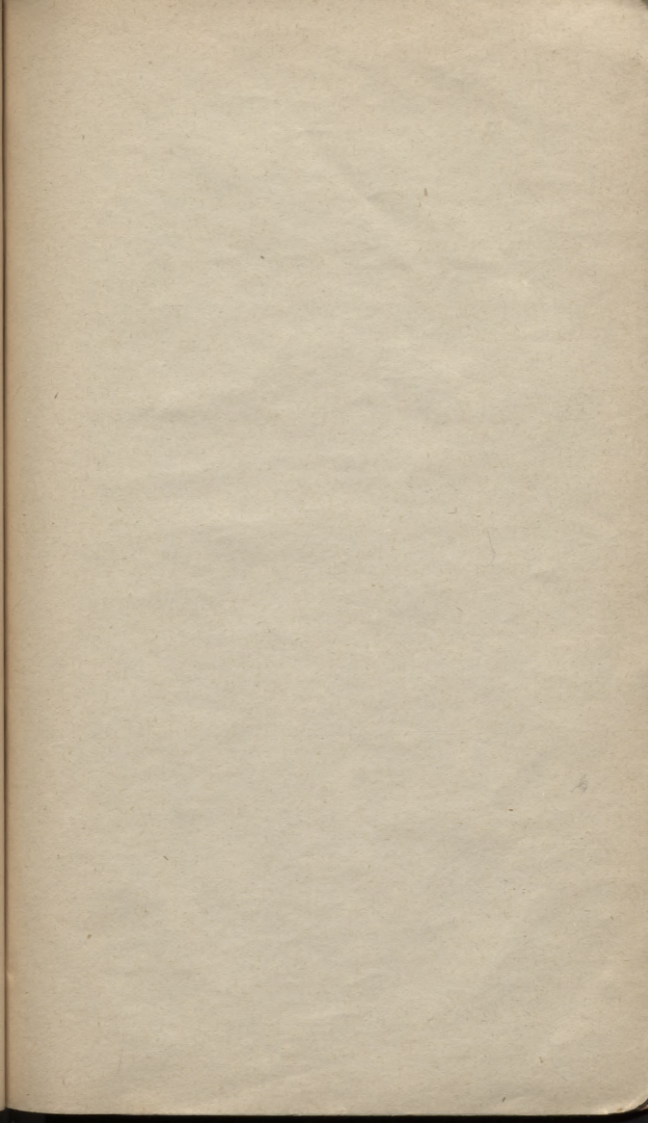
dfihwiba beidsās, tā upura šveze, kura, ziteem
švehtitu gaismu rahdijusi, pate galā isdseest.

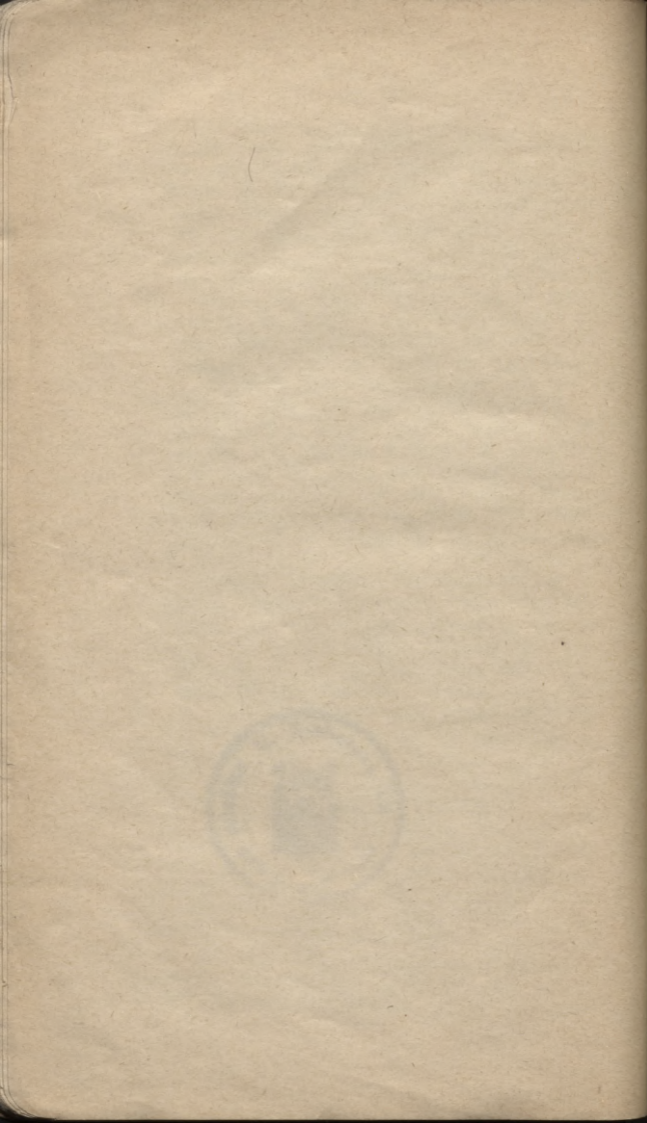
Wina retā pazeetiba un dwehseles meers
šlimibas laikā bija apbriņojami. Nekad wina
nedfirdeja šehlojamees par gruhtumu, waj
runajam par šawu šlimibu. Sawus peederigos
Brihwsemneeks mihleja redset šawā turakā ap-
kahrnē un mani aishween aizinaja, lai apsehšcho-
tees uš wina gultas malu. Winaš tad labpraht
wehl noklausijās laikrakstu finās un mihli šaru-
najoktees, žil nu špehli winam to atkahwa,
luhkoja aismirstees šawā nopeetnaja stahwofki

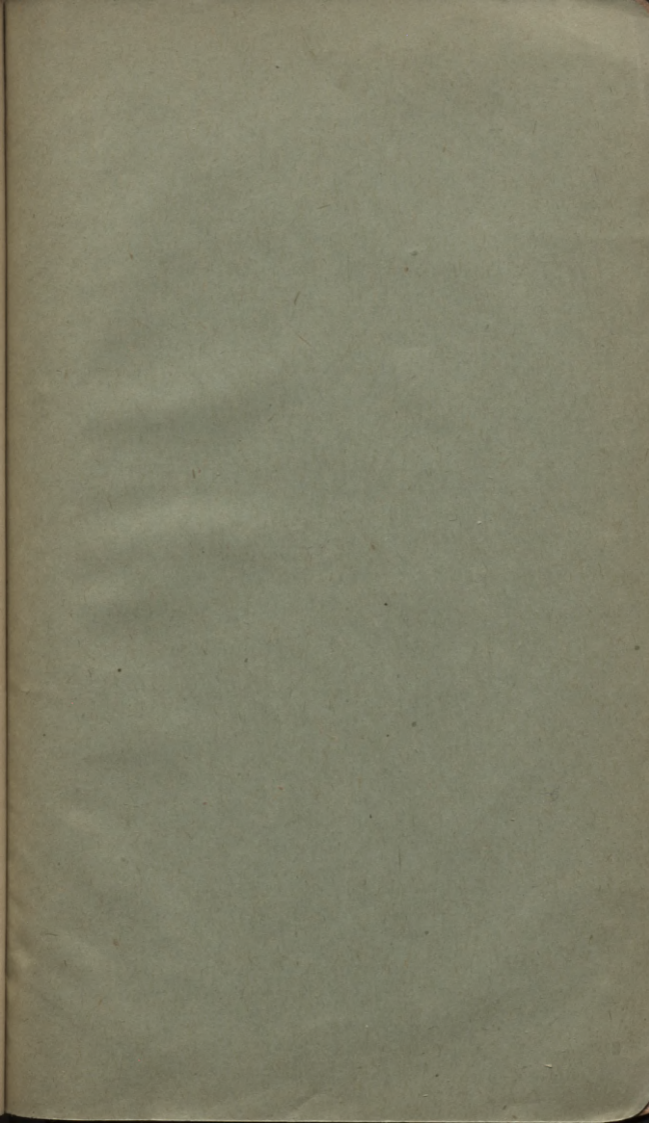
Šhi, bet neaismirstami bija šhee pehdejee
brihšchi kopā ar dahrgo nelaiķi. Peenahkums
mani šauza, bija jadodās mohjup. Pee arwadi-
šchanās nokluhpsitiju wina waigā, pee kam Brihw-
semneeks šazija: „Pee manās šlimibas nemehds
šluhpsittees“! Wehl filts, firšnigs rolas špee-
deens — — „uš redsešchanos“ — — uš redse-
šchanos! —

2. septembrī šanehmu wehšit, tā Brihwsem-
neeka wairs naw. Naw wairs mums m'hsu
brahka — šehlotaja, garigā attihšitaja wairs
nawa! Mufsu fildā šaulite noreetejusi. Lai
nebuhtu šalti, mehš, wina peederigee, tinamees
wina gara mehteli, a'minās, kuzās fildišimees
weenumehr, kamehr pašchi dfihwofim. — — —

[- 50]

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0309099166